

# **SÅNGBOK NR 2**

**SKRIVEN**

**AV**

**VIGGO HANSSON**

**1939 - 1943**

# VIGGO HANSSONS SÅGBOK 1939 - 1943

## REGISTER BOK 2

|                                      |         |
|--------------------------------------|---------|
| Damernas Vals                        | 1 - 4   |
| I vår lilla båt                      | 5 - 6   |
| Helgdagskväll i timmerkojan          | 7 - 8   |
| Vid barndomshemmets grind            | 9 - 10  |
| Han hade seglat för om masten        | 11 - 13 |
| När ljusen tändas därhemma           | 14 - 14 |
| Hem                                  | 15 - 16 |
| Högt i Norden                        | 17 - 18 |
| Fritiof och Carmencita               | 19 - 19 |
| Himlen är ljusblå ändå               | 20 - 20 |
| Vals ombord                          | 21 - 21 |
| Vals i gökottan                      | 23 - 23 |
| Bröllopsresan till Barcelona         | 24 - 24 |
| Calle Schewens vals                  | 25 - 25 |
| Finns det flickor, finns det kyssar  | 26 - 26 |
| Jag är en gåsapåg från Skåne         | 27 - 27 |
| Lilla Lola-Lo                        | 28 - 28 |
| Honolulu                             | 29 - 29 |
| Bonnjazz - visan om Johan på Snippen | 30 - 30 |
| Ju mer vi är tillsammans             | 31 - 31 |
| Hjärtan som mötas                    | 33 - 33 |
| Godnatt-valsens                      | 34 - 34 |
| Gamle Zigenaren                      | 35 - 36 |
| Luffarevalsens                       | 37 - 39 |
| Flickorna i Småland                  | 39 - 40 |
| När det våras ibland bergen          | 53 - 53 |
| Inga stora bevingade ord             | 55 - 56 |
| Alla ä vi sjömän                     | 57 - 58 |
| Vi har gungat uppå havet             | 59 - 60 |
| Småland                              | 62 - 64 |
| Skåne                                | 66 - 67 |
| Lili Marlen                          | 69 - 70 |

## Damernas Vals !

I

Hej manfolk, opp mé ert humör  
 när ni gör  
 ett fint honnör  
 just för de där som allra bäst  
 kan skänka glans åt en fest.  
 Och vad vi mena med de där  
 det ju är  
 var kvinna här  
 Hej alla gubbar, ge nu hals,  
 detta är damernas vals !

### **Refr:**

Vem ägnar vi vår tanke mest ?  
 Jo, just kvinnan !  
 Vem säter piffen på en fest ?  
 Jo, just kvinnan !  
 Vem "gör sej" här i afton bäst ?  
 Jo, just kvinnan  
 Vår hyllning därför vi henne ge  
 och låt oss se  
 att mé beské  
 vi alla gubbar så käckt kan ta  
 för kvinnan ett klämmigt hurra

II

Vad vore livet utan kvinns,  
 ej vi minns  
 att något finns  
 med sådan tjus- och dragningskraft  
 som ständigt kvinnan har haft  
 Skapelsens mästerverk hon är  
 och det där  
 är ej chimär  
 ty varför skulle annars vi  
 tävla att ägare bli.

**Refr:**

Vad är väl bäst på jordens plätt ?  
 Jo, just kvinnan !  
 Vem huldar om oss på alla sätt ?  
 Jo, just kvinnan !  
 Vem steker fint vår fläskkotlett  
 Jo, just kvinnan !  
 Vår hyllning därför vi henne ge  
 och låt oss se  
 att mé beské  
 vi alla gubbar så käckt kan ta  
 för kvinnan ett klämmigt hurra



## III

Nattsvart och ödsligt livet var  
för en var karl  
som inte har  
ledsagarinna i sitt hus  
spridande glädje och ljus  
Kvinnan vill gärna smickrad bli  
hyckleri  
dock tål ej vi  
Vi ge vår kärlek som en pant  
att det är ärligt och samt

**Refr:**

Vem kan på mannen göra kål?  
Jo, just kvinnan !  
Vem fårar våra hossehål ?  
Jo, just kvinnan !  
Vem ská nu därför ha vår skål ?  
Jo, just kvinnan  
Vår hyllning därför vi henne ge  
och låt oss se  
att mé beské  
vi alla gubbar så käckt kan ta  
för kvinnan ett klämmigt hurra

Viggo Hansson

**I vår lilla båt****I**

Jag vill vaka tills gryningen nalkas,  
 Och när morgonens vind smekt min kind  
 Och du vaknar och gäckar och skalkas  
 Och du har sagt - jag är din - bara din  
 Jag vill följa med blicken de skyar  
 Där de ila som älvor till dans  
 Tills för ilande kårar och byar  
 Färden går som på lek, ingenstans

**Refr:**

Kom, kom till din vän  
 Han älskar dig än  
 Lyckan och vi alltid skall följas åt  
 I vår lilla båt  
 Kom, kom till din vän  
 Han älskar dig än  
 När månen sviner och stjärnorna dö  
 Kring blånande sjö

**II**

Kärlek vaknar i fullmånens strålar  
 Över vattnet, som lagt sig till ro  
 Se en silverne rand nu den målar  
 Och vi kallar den "drömmarnas bro"  
 Det är tyst - jag kan höra ditt hjärta  
 liksom ropa: "Jag har dig så kär."  
 Kom nu vännen, nu finns ingen smärta  
 Bara Amor - han viskar så här:

**Refr:**

Kom, kom till din vän  
 Han älskar dig än  
 Lyckan och vi alltid skall följas åt  
 I vår lilla båt  
 Kom, kom till din vän  
 Han älskar dig än  
 När månen sviner och stjärnorna dö  
 Kring blånande sjö

## Helgdagskväll i timmerkojan

### I

Bort längtande vekhet ur sotiga bröst,  
vik bekymmer ur snöhöljda bo !  
Vi ha eld, vi ha kött, vi ha brännvin till tröst,  
här är helg djupt i skogarnas ro !  
Sjung Björnbergs Jon, ur din fullaste hals  
om kärlek och rosor och vår !  
Stäm fiolen Brogren och spela en vals  
för de spöklåa, månlysta snår !

### II

Det är mil efter mil till lador och hus  
där frosten går tjurig vid grind.  
Här är lustigt i stockeldens gula ljus,  
som darrar i nattens vind.  
Du är fager Brogren, i eldglans röd,  
där du gnider din svarta fiol,  
för mat och för brännvin du glömt all nöd,  
och din panna är ljus som en sol.

### III

Och Jon, där du sitter vid grytan din,  
en baron i din mollskinnsskrud,  
se, fast åren ha garvat ditt sega skinn,  
i ditt sot är du ung som en gud !  
Och Vargfors Fredrik du skrattande man  
som vill alla uslingars väl,  
kom sjung om din ungdoms synd, om du kan  
och en skål för din gossesjäl !

IV

Och när morgonens stjärnor blekna och dö  
och när ångorna stela till is,  
och när dagningen skälver på myr och sjö  
vi sova på doftande ris.

Då sova vi alla på granris tungt  
och drömmer om bleka mör  
och snarka och vänder oss manligt och lungt  
medan elden falnar och dör.

21/5. 39.

Viggo Hansson

**Helgdagskväll i timmerkojan** (med gitarrackord)

I  
 G                      D A A A A D  
 Bort längtande vekhet ur sotiga bröst,  
 C        C        C G        D  
 vik bekymmer ur snöhöljda bo !  
 D                      G  
 Vi ha eld, vi ha kött, vi ha brännvin till tröst,  
                     G                      D                      G  
 här är helg djupt i skogarnas ro !  
                     G                      G                      D  
 Sjung Björnbergs Jon, ur din fullaste hals  
 D G  
 om kärlek och rosor och vår !  
                     D G                                      C C C  
 Stäm fiolen Brogren och spela en vals  
 C        G                      D                      G  
 för de spökblåa, månlysta snår !



## Vid barndomshemmets grind

### I

Skilda ödets lotter falla  
 efter guld vi grävde alla  
 några av oss nådde lyckans höjd  
 men mången blev av livet böjd  
 Var och en av oss dock minnes  
 att ett lyckoland det finnes  
 hemma i den röda stugan bor  
 kanhända ännu far och mor

### **Refräng**

Vid barndomshemmets gamla kära grind  
 där susar varje sommar sunnanvind  
 min hembygdssång i björk och gröna lind  
 och korna gå på vall i skogen  
 Från landet uti väster tankar gå  
 till gula sädesfält och himmel blå  
 där spelmanstoner över nejden gå  
 från lördagsdansen uppå logen  
 vid lördagsdansen uppå logen

### II

Drömmarna om millioner  
 bleva brustna illusioner  
 tiggarpåsen blev den trista lott  
 som mången i sin kamp har fått  
 Under många bittra dagar  
 drömde man om gröna hagar  
 och jag minnes huru mången gång  
 sin tröst man fann i denna sång

### **Refräng**

Vid barndomshemmets gamla kära grind.....osv



Han hade seglat för om masten.

I

Han hade seglat förr om masten  
 som en man uti många år.  
 Han hade gått med förskjutning i lasten  
 från Frisco till Singapore  
 Han hade seglat med norrmän och briter  
 och med den som betalt honom bäst  
 Han hade slungats mot Sydjyllands klitter  
 en gång i en storm från sydväst.

II

Han rum var den mörkblå skansen  
 hans bädd var den hårdaste koj  
 Hans hem var den märkblå Atlanten  
 i storm som i dynings loj  
 Hans dröm var en annan skuta  
 en annan kock och kapten  
 två flickögon bakom en ruta  
 som han sett vid lampans sken

III

Hans liv var de tusende haven,  
 ett rus på en snuskig krog  
 ett slagsmål en dans med en Eva  
 som tog hans pengar och log.  
 En ändlös kedja av vakter,  
 när stormen ligger i,  
 en törn vid ratten där akter  
 en natt när skutan låg bi.

IV

Men så en dag det sig hände  
det var i en Kinahamn,  
där kommer en skuta han kände  
som bar hembygdens namn.  
Han blev lite röd om kinden,  
när skeppet med ens föll av  
och flaggan slog ut för vinden  
den flagg han en gång höll av

V

Han såg den, fast svart av röken  
och blekt av tropikernas sol.  
Han hörde den fladdra likt göken,  
som i hembygdsskogarna gol,  
och gul som ett skälvande klänge,  
han sett i en flickas hand  
För första gången på länge  
han mindes sitt fädernesland

VI

Han mindes en röd liten stuga  
någonstans i ett hölje skyggt  
där höga trädstammarna buga  
sig inför så skön en bygd  
Han hörde ett flickskratt från logen  
och en välbekant dragspelslåt  
Han mindes en gång uti skogen  
och slutligen brast han i gråt

När ljusen tändas därhemma

I

Var gång skymningen stilla sig sänker  
mina tankar till hemmet då går  
och jag ler fastän hjärtat det gråter  
när mot kvällen jag hemlängtan får

Refr:

Och när ljusen skall tändas därhemma  
uti drömmen jag åter är där  
hemmets ljus kan väl aldrig jag glömma  
ty det minner om den jag har kär.

II

Jag är gammal och sitter och drömmer  
om min barndom som snabbt rann förbi  
Fastän åren ha gått än jag gömmer  
på en lågmäld och vek melodi

Refr:

Och när ljusen skall tändas därhemma  
uti drömmen jag åter är där  
hemmets ljus kan väl aldrig jag glömma  
ty det minner om den jag har kär.

18 - 9 - 43

Viggo Hansson

## **Hem**

### I

Jag har seglat så länge kring länder och hav  
jag har sökt varje hägrande kust  
Men livet det tog och av allt som det gav  
har jag kvar blott en brännande kust.

#### Refräng:

Hem, hem till mitt land  
långt i norr under norrskenets brand  
Ja, mitt öga blir vått  
för sista strimman av blått  
som jag såg utav barndomens strand.

### II

Från Hongkong i öster till Santos i väst  
har jag provat var fröjd som jag mött  
Det bleknade allt för vad livet gav bäst;  
Far och Mor och en stuga i rött.

#### Refräng:

Hem, hem till mitt land.....osv

### III

All sydhavets fägring all indiens prakt  
var nog tjusning för ögat en tid  
Men nu är det slut, det har mistat sin makt  
och det finns bara ett kvar som ger frid

#### Refräng:

Hem, hem till mitt land.....osv

IV

Nu stävar jag äntligen hemåt igen  
vad betyder att hemma är höst  
Att vinden är bister och kylan blir frän  
Ty jag sjunger ur överfullt bröst

Refräng:

Hem, hem till mitt land  
långt i norr under norrskenets brand.  
Ja, mitt öga blir vått  
se, en strimma av blått  
dyker upp utav barndomens strand

21/5 39

Vh



## Högt i Norden.

### I

Högt i norden ibland fjällar grå  
där mång tusen dunkla tallar stå  
Där mitt hem i dalens sköte låg  
där jag första gången ljuset såg

### II

Här finns järn, och kraft i manna arm  
och i faran modig hjältebarm  
Nalkas fienden vid våren strand  
dem vi möta då med svärd i hand

### III

Här finns tärnor små med ögon blå  
som så trofast vid vår sida stå  
Och i deras ungdoms friska barm  
ungdoms kärlek brinner mild och varm

### IV

Här jag levat lycklig ungdoms tid  
här jag funnit barndoms lycka blid  
Här jag kämpat mången bitter strid  
här jag väntar ålderdomens frid

### V

Sverige med dess klara sjöar blå  
himmelns valv med tusen stjärnor på  
Älvar, sjöar, klippor, hav och skär  
skönsta land på jordens ring du är

### VI

Högt i norden ibland fjällar grå  
låg mitt hemland evigt kallas må  
Här jag lägger ner min vandringsstav  
här jag bädda vill min tysta grav

Viggo Hansson  
7/6 39



**FRITIOF och CARMENCITA**  
**eller**  
**Tango i Samborombon**

Samborombon, en liten by förutan gata,  
den ligger inte långt från Rio de la Plata,  
nästan i kanten  
av den blåa Atlanten  
och med pampas bakom sig  
många hundra gröna mil,  
dit kom jag ridande en afton i april  
för jag ville dansa tango.  
Dragspel, fiol och mandolin  
hördes från krogen och i salen steg jag in  
där på bänken med mantilj och med en ros  
i sin barm  
satt den bedårande lilla Carmencita.  
Mamma, värdinnan, satt i vrån,  
hon tog mitt ridspö, min pistol och min mant-  
ton.  
Jag bjöd upp och Carmencita sa; - Si gra-  
cias, senor,  
Vámos à bailár este tango.  
- Carmencita, lilla vän,  
håller du utav mig än ?  
Får jag tala med din pappa och din mamma,  
jag vill gifta mej med dej, Carmencita?  
- Nej, dom Fritiof Andersson,  
kom ej till Samborombon,  
om ni hyser andra planer när det gäller mej  
än att dansa tango !

Ack, Carmencita, gör mig inte så besviken,  
jag tänker skaffa mig ett jobb här i butiken,  
sköta mig noga bara spara och knoga,  
inte spela och dricka,  
men bara älska dej !

Säj, Carmencita, det är ändå blott med mej  
säj, som du vill dansa tango?

- Nej, Fritiof, ni förstår musik,  
men jag tror inte ni kan stå i en butik,  
och för resten sa min pappa just i dag  
att han viste vem som snart skulle fria till  
hans dotter.

En som har tjugotusen kor  
och en estancia som är förfärligt stor,  
han har prisbelönta tjurar, han har oxar, får  
och svin,  
och han dansar underbart tango.

- Carmencita, lilla vän,  
akta dej för rika män,  
lyckan bor ej uti oxar eller kor  
och den kan heller inte köpas för pengar.  
Men min kärlek gör dig rik.  
Skaffa mig ett jobb i er butik !  
Och när vi bli gifta söta ungar ska du få,  
som kan dansa tango !

# HIMLEN ÄR LJUSBLÅ ÄNDÅ

Text: Karl-Gerhard.

Musik: Schertzinger

I cirkuskupolen  
där spelar jag rollen  
av stjärna på himlens banér.  
Men när som pierretten,  
ser ned på parketten,  
hon gråter och skrattar med er.  
Från stängel till stängel  
jag klättrar som ängel.  
Vad gör det att molnen är grå !  
När man har fått gåvan  
att gunga härovan  
är himmelen ljusblå ändå.

En cirkus är livet,  
där det är ju givet  
att clownen gör största succén.  
Men skratta Pajazzo  
fast du av en lasso  
har bundits till fötter och ben.  
Ett stänk av tragiken  
har sågspånskomiken,  
du stjärnorna aldrig kan nå.  
När oväder stundar,  
om bara du blundar,  
är himmelen ljusblå ändå !

Det finns modernister,  
 som ha sina brister.  
 Nå, det är ju allmänt bekant.  
 De måla programmet  
 och inte den sammet,  
 som vävts av alt vackert och sant.  
 De veta berätta  
 om trä'n violetta  
 och skyar, som grönröda gå.  
 Men fast deras pensel  
 ej har någon känsel,  
 är himmelen ljusblå ändå !

När livet är tråkigt  
 och ledsamt och bråkigt  
 och hjärtat är fruset och kallt.  
 Då just blir man tvenne:  
 han älskas av henne  
 och hon tar hans drömmars gestalt.  
 De köpa sig ringar,  
 en våning hon tingar  
 och ett paraply, men för två,  
 sin lycka att hägna  
 när räkningar regna  
 - och himlen är ljusblå ändå !



## Vals ombord

av *Evert Taube*

Tillägnad mina skepps-  
kamrater ombord å s/s  
Australie R. A. B. Trans-  
atlantic, Göteborg

Tonerna de gå över böljorna de blå,  
när vi dans på däck med våra flickor de små.  
Hör på denna vals, slå armen om min hals  
var ej rädd, det gör ingenting alls.  
Hej, lilla flicka, hör musiken, detta är vår egen vals ombord,  
vilka toner, vilken takt och här vilka härliga ord !  
Hejsan min tös, nu vänder vi igen, och håll dig fast och följ nu med,  
för här finner du ett troget hjärta som slår, ja, jag hörde det.  
Ja, i Singapore, Brisbane Geelong, Samarang, Soerabaja, Colombo,  
Hongkong, ja i Santos och i Santa Fé. Över allt ska en sjöman va' mé.  
Fadde radde ridde, radde radde ridde, radde radde ridde r,  
radde ridde ridde ra. Tänk ändå vad det gick bra !  
Tudde lidde ladde, ladde lidde lidde, ladde lidde lidde lej !  
När du sväva i valsen med mej !

Sjömanslivet är fullt av mödor och besvär,  
man får slita till sjöss och i hamn blir man kär.  
Men vad gör väl det, nu ska ni få se,  
här ska valsas vår vals, följ nu med !  
Hej, lilla flicka, hör musiken, detta är vår egen vals ombord,  
vilka toner, vilken takt och här vilka härliga ord !  
Hejsan min tös, nu vänder vi igen, och håll dig fast och följ nu med,  
för här finner du ett troget hjärta som slår, ja, jag hörde det.  
Och på havet, när vakten blir lång, när man går där och vaktar på  
storm och cyklon, när små flickor ha krupit i säng,  
tar sjömannen på däck sin refräng.  
Fadde radde ridde, radde radde ridde, radde radde ridde r,  
radde ridde ridde ra. Tänk ändå vad det gick bra !  
Tudde lidde ladde, ladde lidde lidde, ladde lidde lidde lej !  
När du sväva i valsen med mej !

## VALS I GÖKOTTAN

Fjärden ligger blank som ett nyskurat golv,  
 solen går ur havet och häggarna dofta,  
 och bofinken i busken, som sov klockan tolv,  
 vaknar nu och kvittrar kvitt, kvitt.  
 Nu går vi i båten och skjuter ifrån,  
 vi ska ro till Ängsholmars blommande stränder  
 med frukost för oss bägge och med grammofon,  
 vi ska fira gökotta, ni och jag

Refr.:

Hör, hör, hör göken !  
 Fröken, göken gal i väst.  
 Fröken, västergök är bästergök,  
 norrgök är en torr och tråkig gök,  
 men södergöken är dödergök,  
 och östergöken han är tröstergök,  
 men, fröken, göken gal i väster nu,  
 hör ni inte göken nu ?  
 Kucku! Kucku!

Titta ner i vattnet så klart som kristall  
 löjorna och spiggen de spritta och prattla,  
 och taltrasten han sjunger i sportstugans tall,  
 och där bort i vassen går gäddans svall.  
 Ljuvliga och strålande junidag,  
 se, hur solen glittrar på träden och böljorna.  
 Änderna med ungar fly för årornas slag,  
 tyst, vi ligger stilla ett litet tag

Refr.:

Hör, hör, hör göken !.....etc

(Noterna till ovanstående äro utg av Körlings Förlag AB., Box 491, Stockholm Eftertryck förbjudes.)



## **BRÖLLOPSRESAN TILL BARCELONA**

eller

### **DEN GYLLENE FÅGELN.**

Konstmålaren Pluntins egen beskrivning över sin spanska resa och dess naturliga följder.

På promenaden i Barcelona stad  
gick jag en dag i solen så nöjd och glad  
och vid min sida  
gick min Allida.  
Härligt !  
Vi hade bröllopstripp, det var rätt besvärligt.  
Plötsligt min ljuva  
kuttrande duva  
Sa:  
Oh, en kanariefågel - det vill jag ha.

Strax till ett fågelstånd jag med henne gick  
och en kanariefågel i bur hon fick.  
Är han ej näpen ändå ?  
Sade förtjust min Allida.  
Gyllene vingar små,  
se hur de flaxa och slå !  
Och han kan sjunga också !  
sade den stolte spanjoren,  
rösten är härlig och stor  
som hos en äkta spanjor !  
Allida går med pippi till hotellet där hon bor.

Men på sin pinne gyllene fågeln satt,  
tog ej en ton, nej, sjöng ej ett enda skvatt!  
Och när vi väntat tåligt i flera timmar  
sa jag: Allida, allt är ej guld som glimmar !  
Vänta du litet, lilla Allida sade:  
Pippi ska bada, sen blir han säkert glad.  
Och uti badet satt han väl minst en kvart  
Vattnet blev gult, men gyllene fågeln svart.

Är du en gentleman du ?  
Sade till mig min Allida.  
Handlar man så mot sin fru !  
Usch, jag vill skiljas nu !  
Kunde du inte ha sagt  
sanningen ut med detsamma !  
Du är en lögnare stor !  
Nu far jag hem till min mor !

---

Allida släppte pippi lös och hem till Stockholm for !

Så från min sida, vek min Allida bort.  
Äktenskapslyckan tycktes bli ganska kort.  
Men när på resan jag hunnit fram till Nizza,  
låg där ett brev från henne och där stod:

Gissa !

Nu har jag fått en sådan som jag vill ha,  
färgen är äkta, och han kan skrika bra !  
Skynda dig hem, du lyckliga man och far --  
du kan ej tro, vad lillen är söt och rar.

CALLE SCHEWENS VALS.

I Roslagens famn på den blommande ö,  
där vågorna klucka mot strand,  
och vassarna vagga och nyslaget hö,  
det doftar emot mig ibland,  
där sitter jag uti bersån på en bänk,  
och tittar på tärnor och mås,  
som störta mot fjärden i glitter och stänk  
på jakt efter födan gunås.

Själv blandar jag fredligt mitt kaffe med  
kron  
till angenäm styrka och smak  
och lyssnar till dragspelets lockande ton,  
som hörs från mitt stugugemak.  
Jag är som en pojke, fast farfar jag är,  
ja rospiggen spritter i mig.  
Det blir bara värre med åren det där  
med dans och med jäntornas blig.

Se måsen med löjan i näbb han fick sitt !  
Men jag fick en arm om min hals !  
O, eviga ungdom, mitt hjärta är ditt,  
spel opp, jag vill dansa en vals !  
Det doftar, det sjunger från skog och  
från sjö  
i natt skall du vara min gäst !  
Här dansar Calle Schewen med Ros-  
lagens mö  
och solen går ned i nordväst.

Då vilar min blommande ö vid din barm,  
 du dunkelblå, vindstilla fjärd  
 och juninattsskymningen smyger sig varm  
 till sovande buskar och träd.  
 Min älva du dansar så lyssnande tyst  
 och tänker att karlar är troll,  
 den skälver din barnsliga hand, som jag  
 kysst,  
 och valsen förklingar i moll.

Men hej alla vänner, som gästa min ö !  
 Jag är både nykter och klok !  
 När morgonen gryr skall jag vålma mitt hö  
 och vittja tvåhundra krok.  
 Fördöme dig, skymning och drag nu  
 din kos !  
 Det brinner i martallens topp !  
 Här dansar Calle Schewen med Ros-  
 lagens ros,  
 han dansar när solen går opp !



**Finns det flickor, finns det kyssar**

När jag nån gång på hösten nittifyra,  
 på barken Margareta gick som lättmatros,  
 hade där en gammal båtsman tagit hyra,  
 ja, det var den, jag gick i sångarlära hos.  
 Come along. Come along.  
 Vill ni lära er en gammal sailorsång:

Refr.:

Finns det vin när på havet man kryssar,  
 seglar skutan i hamnen snart in.  
 Finns det flickor, ja då finns det vin.  
 Finns det kärlek då finns det en boja  
 och ett band alltemellan fjärran  
 land och hemmets strand.  
 Finns ett hjärta, då finns det en koja  
 och finns det det, finns det allt  
 för en sjöman.

Det finns sjömän av alla slags nationer,  
 allt ifrån svenska pojkar och till english boys,  
 fast på skilda språk och kanske skilda toner  
 sjunger allesammans när de går till kojs  
 Come along. Come along.  
 Vad gör det om skansen den är litet trång.

Refr.:

Finns det vin när på havet man kryssar,.....etc

Och den som denna visa haver skrivit,  
 han är en ung sjöman på havets vilda våg.  
 Trogen havets hulda drottning har han blivit,  
 fastän till andra kvinns ibland han vänt sin håg.  
 Come along. Come along.  
 Här finns tro och hopp och kärlek dagen lång:

Refr.:

Finns det vin när på havet man kryssar,.....etc



**"Jag är en gåsapåg från Skåne"**

(Irländsk folkmelodi)

I mitt rike där jag bor finns ingen konung  
men de flödar av mjölk och honung  
på vår gård där bor en stork för mor hon såg e'n  
de ä nog sant för liee efteråt kom pågen.

De kom en liten pg från Skåne  
så trind och rund som Skånes måne  
den som lyser stor och grann och gul som smör  
inte syn de väl på dräkten  
men de hörs på dialekten  
att jag ä en liten påg ifrån Skanör  
alla vet jag heter Ola  
och jag skiner liksom sola  
för jag e så go och glad  
och jag sjunger sista trallen  
när jag går på pilevallen  
med min gåsaflock i rad  
skånska mannar finns kanhända  
men vi tre som mest ä kända  
ä Nils Holgersson och Bombi Bitt och jag

Och när skymningen sig över slätten sänker  
ja då sitter vi där och tänker,  
och varenda dag när vi har ätit midda'  
ja då ä' det minsann skönt o bara sida.

Ja' ä en liten påg från Skåne,  
jag ä född i Skånes måne,  
och där går jag gla och kör min rullebör,  
det kanhända syns på märren  
och det kanske hörs på ärren  
att jag ä en liten påg ifrån Skanör.  
Mor hon säger ja ä' räli  
men då kan det nog va skäl i  
att Ni frågar nån ann,  
fråga bara Jynssens Ebba,  
d'ä min egen lilla gräbba  
och hon tycker jag ä grann.  
Skånska pågar de gott om  
men se såna ä de smått om  
som Nils Holgersson och Bombi Bitt och jag.

## Lilla Lola-Lo

Snart man sjunger uti nästan var revy om Hawaji,  
om en vacker flicka med mahognyhy från Hawaji.  
Och på Hawajis strand,  
man går en dag i land,  
ser ett bambuhus under palmernas sus.

Refr.:

Och där bor min lilla Lolalo,  
som har ringar på varenda tå.  
Och hon är så nått och så lätt och kokett  
och har ej ens trikå;  
hon har pärlor om sin bruna hals,  
men för resten har hon inget alls.  
Där palmer vaja,  
gröna på svaj,  
i sköna Hawaji  
där bor min lilla Lolalo !

Jag har hört, att solen alltid skiner där i Hawaji  
och det växer stora apelsiner där i Hawaji.  
Det växer dadlar där,  
kanoter paddlar där  
och en babian tuggar på en banan.

Refr.:

Och där bor min lilla Lolalo,  
som har ringar på varenda tå.  
Och hon är så nått och så lätt och kokett  
och har ej ens trikå;  
hon har pärlor om sin bruna hals,  
men för resten har hon inget alls.  
Där palmer vaja,  
gröna på svaj,  
i sköna Hawaji  
där bor min lilla Lolalo !

Har man en gång fått ett litet svärmeri på Hawaji,  
här man jämt och ständigt samma melodi på Hawaji.  
Och ukulele där  
kan alla spela där;  
en orangutang lyss till banjons kling klang.

Refr.:

Och där bor min lilla Lolalo,  
som har ringar på varenda tå.  
Och hon är så nått och så lätt och kokett  
och har ej ens trikå;  
hon har pärlor om sin bruna hals,  
men för resten har hon inget alls.  
Där palmer vaja,  
gröna på svaj,  
i sköna Hawaji  
där bor min lilla Lolalo !

## **Honolulu**

(Text av S. S. Wilson)

Jag har farit runt i världen,  
men den allra sista färden  
till Honolulu på Hawajis strand, wajis strand,  
wajis strand,  
aldrig någonsin jag glömmer,  
ty båd' natt och dag jag drömmer  
om Honolulu där en dag jag gick i land.

Refr.:

I Honolulu  
går man klädd liksom i zulu,  
med ring i näsan på zuluvis.  
Men förresten är kostymen  
att där man glömmer bort kostymen.  
Följ med till Honolulu - det är ett  
paradis.

Ni förstår att jag mig skötte,  
ty en liten dam jag mötte,  
så svart som natten med en mun som lack, mun  
som lack, mun som lack.  
Under palmer och bananer  
lärde jag mej nya vaner.  
- Va ska man där med handskar, frack och  
chapeauclaque.

Refr.:

I Honolulu  
går man klädd liksom i zulu,  
med ring i näsan på zuluvis.  
Men förresten är kostymen  
att där man glömmer bort kostymen.  
Följ med till Honolulu - det är ett  
paradis.



Där på stranden av Hawaji,  
där en palm står fin och svaji,  
min grav ska bäddas när jag en gång dör,  
en gång dör, en gång dör.  
När i himlen in jag träder,  
klädd i sida, vita kläder,  
en sång till banjo sjunga änglarna i kör:

Refr.:

I Honolulu

går man klädd liksom i zulu,  
med ring i näsan på zuluvis.  
Men förresten är kostymen  
att där man glömmer bort kostymen.  
Följ med till Honolulu - det är ett  
paradis.

## **BONNJAZZ**

- visan om Joan på Snippen

Musik: C. R. Wahlberg

Text: Skånska Lasse

Nu Joan på Snippen har köpt sej klaver,  
Mä åttio basar å fint fanér.  
Och nu ä' de' dans varje lörda gu' ger  
Så på bönemöte går nog ingen mer,  
När som Joan tar klavere mellan sina hänner,  
Jäntera di skrattar så di visar sina tänner,  
Och när han drar uppå bäljen ett drag;  
Sen blir de jazz intill ljusande dag.  
Alla våra pigor liksom alla våra drängar  
Känner melodiens liksom taktens alla svängar.  
Joan han spelar så skjortan blir våt,  
Lägger sin själ i varenda dragspelslåt.

Nej kors ! Se bå' farsan å morsan ä' me',  
Di trivas nog bäst där de' livat ä'.  
Fast gammal en blir när som å'ra går te'  
Ska en välan inte va less' för de'.  
Dansa de' kan alla både käringar å gubbar  
Så att dammet ryker mella' tuver, sten å stubbar,  
Får di en gammal å känd melodram  
Dansar di av sej minst ett kilogram.  
Gamla Fia stå ej längre si så där å skolka,  
Killar inte de' i tårna när di spelar polka,  
Fast du ä' sjutti å ja' sjuttifem,  
Så ska vi jazzma' gammal bonnakläm.

Och Bloggarpapelle å Hackstorpajon  
Di kom mä' en väska direkt från station.  
Di har vatt i stan å fått hem sin ranson,  
De' syns på bena, de hörs på ton.  
Hoppa flickor, så ni visar hela underkjolen,  
Dra på bäljen Joan så du trillar under stolen.  
Tjo, ska' du ha dej en stor pilleknark ?  
Den gör i piglocket stort undervark  
Hadeliå hadeliå haderideralla  
Dansen går så dammet står tess tuppen börjar  
galla.  
Tack ska du ha för du spela så bra, så  
Hissa vi Joan ! Hurra, hurra, hurra.

**Ju mer vi är tillsammans**

Text av Gösta Stevens till  
en melodi av Helge Lindberg)

En gång sjöng jag som ni kanske minnes  
bättre, bättre blir det dag för dag.  
Om nu herr Coué i livet finnes  
sjunger han helt säkert liksom jag:

Refr.:

Ju mer vi är tillsammans,  
tillsammans, tillsammans,  
ju mer vi är tillsammans,  
ju gladare vi bli.  
För dina vänner är mina vänner  
och mina vänner är dina vänner;  
ju mer vi är tillsammans,  
ju gladare vi bli.

De som makten hava över friden,  
samlades helt nylikt i Genève.  
Pansarbåtsavrustning gällde striden  
och sedan i rapporterna man skrev:

Refr.:

Ju mer vi är tillsammans,  
tillsammans, tillsammans,  
ju mer vi är tillsammans,  
ju mindre resultat.  
När Japan rustar, skall England rusta  
och när England rustar skall USA rusta.  
Ju mer de är tillsammans,  
ju mindre resultat.

Om skönhetsrådet har man diskuterat,  
för och mot en fortsatt existens.  
Men hur man för sig själv har resonerat,  
så kan man gärna komma överens:

Refr.:

Ju mer de är tillsammans,  
tillsammans, tillsammans,  
ju mer de är tillsammans  
ju fulare blir stan.  
Vi än kan finna statyer prisas,  
som bör försvinna och aldrig visas.  
Så ju mer de är tillsammans  
ju fulare blir stan.



### Godnatt-valsén

Precis som allra första gång  
 när vi möttes apropå  
 står dimman i varenda prång  
 lika tät i dag som då  
 Så många dagar, långa nätter  
 sedan dess har flytt  
 men aldrig glömmér jag vad en  
 enda kväll för mig betytt

Precis som allra första gång  
 när vi möttes apropå  
 vi lyssnar till vår sång  
 En godnattvals blott för två  
 God natt, min älskling, snart så  
 brinner sista ljuset ut  
 Men när du ger en kyss jag får  
 vår godnattvals den är slut

Gamle Zigenaren.

## I

Fjärran belägen borta vid vägen  
låg där en gård som jag kom till en kväll.  
Gården var präktig, husbond var mäktig  
kvällen var kall för en fattig gesäll.  
Trasig och frusen, såg jag hur ljusen, som  
stjärnorna lyste så vänligt och glatt  
ödmjukt jag sporde om kanske där torde  
en vrå för mig fanns att sova i natt

## Refräng

Jag är ju blott en Zigenare  
hemlös och trasig och rädd  
Stryker och tjuv de mig kallar  
landsvägen är min bädd  
Hatad och jagad av alla,  
var helst jag än går förbi  
jag är ju blott en Zigenare  
evigt jag skall förbli  
hemlös och trött men fågelfri

## II

Husbond från bänken borta vid skänken,  
reste sig mäktig och myndig och bred  
Tror du vi snuskar huset med sluskar ?  
Ge dig i väg du, där har du besked  
Moran satt bara utan att svara  
men dottern i huset hon sa med ett s????  
medlidsamt men hånligt för mig outplånligt  
Låt trashanken ligga i stallet i natt

## Refräng

Dörren jag dängde hårdhänt och slängde  
igenom rummet en rödglödgad en.  
Trasig och frusen såg jag hur ljusen lyste  
och skrattet som pisksnärta sved.  
Snabbhet ur min flicka strök jag en sticka  
och stack den bland loggolvet knastrande  
halm, hatet mig brände handlöst jag  
sände  
när huset stod omvänt av lågor och kval

VH 28/8 39  
årgång 26

## **Luffarvalsens**

### **I**

Jag luffat hela världen kring sin jag var sjutton år  
 Ibland var väderleken god ibland så var den svår  
 Bönderna var si och så flickorna var  
 bäst ändå, för hos dem fick man logi  
 och slapp att utestängd bli: "Och  
 se på stjärnorna de små som upp på  
 himmelen den blå, de blicka lika  
 vänligt ner på luffaren ändå."

### **II**

I Wimmerby jag skaffat mig en  
 flicka som var rar, och lagt den vid  
 min sida där fick hon ligga kvar.  
 Herre Gud vad flickan njöt, när  
 jag henne i famnen slöt, glada minne  
 bliva då, när vi om kvällarna få gå  
 "Och se på stjärnorna de små som upp på  
 himmelen den blå, de blicka lika  
 vänligt ner på luffaren ändå."

### **III**

Jag luffat upp till Stockholm upp  
 till prästens gård, där väntar mig  
 den flicka som vid min sida jämt  
 skall stå, säg vill du älska detta  
 stöd, såväl i lust och som uti nöd,  
 Glada minne bliva då när om kvällarna  
 få gå. "Och se på stjärnorna de små"

IV

Ja nu så har jag luffat hela  
jorden omkring, Jag sökte efter mycket  
men fann dock ingenting. Mina mil  
jag lagt ihop likt en sjöman sina  
knop, men min lott den blev ändå  
att jag om kvällarna får gå. "och  
se på stjärnorna de små."

V

Och om du skulle komma förbi  
vårt lilla hus, så kan du titta in  
ett slag och se hur där ser ut, sen  
vi skakat hr vår hand, tar vi oss  
en tår på tand. Glada minnen bliva  
då när vi om kvällarna få gå. "Och  
se på stjärnorna de små som upp på himmelen  
den blå de blicka lika vänligt ner på  
luffaren ändå."

8/4 1940

S. 7. årgång 1925



## Flickorna i Småland

### I

På lingonröda tuvor och på villande mo  
där furuskogen susar susilull och susilo  
där kan du se dem en och en och stundom två  
och två  
på lingonröda tuvor komma dansande på tå.

### Refr.:

Det är flickorna i Småland, det är  
flickorna från mo  
Det är flickorna som vallmoblom och  
lilja och pion  
Ja, det är flickorna i Småland, susilull och susilo  
som gå vallande och trallande på  
villande mo.

### II

Och går du ut på vägarna, du gångande  
sven  
och går du ut i världen för att söka dig  
en vän,  
och frågar du och spörjande, susilull och susilo  
var männ, i hela världen de bästa flickorna  
bo

### Refr.:

Det är flickorna i Småland, det är.....osv

III

Och vänder du dig spörjande att få den gåtan  
löst  
och vänder du dig sörjande mot väster och  
mot öst,  
då skall du höra vindens susilull och susilo  
dig svara var i världen de bästa  
flickor bo

Refr.:

Det är flickorna i Småland, det är.....osv

När det våras bland bergen

I

I brasan nu de sista glöden kolna  
i snön därute glimma staden ljus.  
Jag sitter här i skymningen allena  
och drömmer tyst om sommarvindars sus.  
Jag drömmer om en vrå långt bort bland bergen  
där du i höstas grät din avskedstår  
och hör ännu de ord som då du sade mig:  
Jag väntar dig när det på nytt blir vår.

Refr.:

När det våras ibland bergen  
får jag koma till dig då ?  
och på nytt få läsa sagan  
uti dina ögon blå.  
Alla skogens fåglar sjunga  
och vår lycka finnes där  
när det våras ibland bergen  
hos den vän som jag har kär.

VH 9/4 40

Inga stora bevingade ord

Du ser på mig så tyst  
och munnen som jag kysst  
bär en fråga som ej talats ut.  
Du ville att jag svor  
om en eld utan gräns utan slut.

Refr.:

Men -

- lyckan är alls inte det som du tror  
inga, stora bevingade ord.

Nej, lyckan är lågmäld - och njugg eller stor  
så gästar den sällan vår jord

Du kan lova mig kärlekens kyssar och vår,  
du kan svära en trohet som aldrig förgår

Men -

- lyckan är alls inte det som du tror,  
inga stora bevingade ord

II

Nej, lova ingenting  
men mena att den ring  
du tar mot denna stund av min hand  
betyder att vi två  
skall hjälpas att förstå  
då vi gå mot vår livslyckas land

Refr.:

Men -

- lyckan är alls inte det som du tror  
inga, stora bevingade ord.

Nej, lyckan är lågmäld - och njugg eller stor  
så gästar den sällan vår jord

Den är stjärnan i världsrymden blå ocean  
som skall lotsa oss fram genom storm och orkan

Ja -

- lyckan är alls inte det som du tror,  
inga stora bevingade ord

VH 9/4 40

### Alla ä' vi sjömän

Förlåt om jag nu fattar lutan  
och sjunger er en sång i dur  
jag bjuder alla med på skutan  
att genom livet ta en tur  
den ene heter Persson, den andre von och "av"  
men alla ä vi sjömän på livets stora hav.

Kanhända att man angjort hamnar  
och rullat hatt tills hyran gått  
det finns så många ljuva famnar  
och alla är vi människor blott  
men hålla alla löften, som titt och tätt man gav  
det orkar ingen sjöman på livets stora hav.

Om också alla granna ordnar  
en glans av ära fracken ger  
så tror jag dock, när vinden hårdnar  
att de er ingen räddning ger  
var med, om glömd och känd tills sist man gått  
i kvav man gjort sin plikt som sjöman på  
livets stora hav.

På havet finns så många tärnor  
och tärnor finnas och i land.  
med ögon, lysande som stjärnor  
som tända hjärtana i brand  
se ej för djupt i blicken, du lätt kan gå i kvav  
ty svaga är vi sjömän på livets stora hav

En gång, för människor och nationer  
det ut på sista kryssen bär  
Adjöss, kraschaner och miljoner  
dem gälla ej hos Sankte Per  
ha klart med sjömansboken, när du ska mönstra av  
är lagen för en sjöman på livets stora hav

Viggo



Vi har gungat uppå havet

O, du härliga land  
 med din solvita strand  
 vid den blånande Östersjövåg  
 Från din daggvåta mark  
 stiger luften så stark  
 och berusar en skåningapåg  
 Öppna fönstren i slott och i bondgård med kläm  
 för en sjöman har nyss kommit hem

Vi ha gungat uppå havet så det gungar när vi går  
 mellan sädesfält som bölja likt ett hav  
 och vi vägarna står tegarna med skörden av i år  
 Tack och lov för det regnet som du gav  
 Vi skall tala med bönder på böndernas språk  
 om den jord som vi under oss har  
 Vi ha gungat uppå havet så det gungar när vi går  
 Tack och lov för allt det sköna som finns kvar

Man har seglat omkring  
 och sett märkliga ting  
 ifrån Frisco och till Saracuse  
 Va' ä en Orient  
 mot när stjärnor sig tänt  
 över Torup och Glimmingehus  
 I Venedig vi hört duvors kuttrande kör  
 va ä' det emot gäss i Skanör.

Dom har gungat å dom gånger så det gungar när dom går  
 dom är sjömän liksom vi och har gunås  
 samma åsikt om dom som vill attackera våran kår  
 ja försök å slå vatten på en gås  
 Vi ska tala om kärlek me' flickor i byn  
 när vi går arm i arm par om par  
 Vi ha gungat uppå havet så det gungar när vi går  
 tack och lov för allt det vackra som finns kvar

Viggo

## Småland

### I

Röd lyser stugan bak häng-  
björkens slöja  
känner du hemmet från  
barndomens år ?  
Näckrosor gunga på skog-  
sjöars bölja  
taltrasten sjunger i jublande  
vår  
Småland är namnet på  
landet kära  
slakten där fostras till vilja  
och tro  
tro, att de steniga tegar må  
bära skörda, som skänka åt  
ålderdom ro

### II

Sjöarna glittra i sommarens  
dagar  
glittra och blänka likt  
stjärnor i fall  
Fururna susa i ensliga hagar  
sprida sin vällukt av  
solsken och tall  
Småland är namnet på  
landet det kära  
minnes du hemmet från  
barndomens år  
Skogarnas doft av linnéa  
den skära  
taltrastens toner i jublande  
vår ?

30 nov 1941  
Viggo Hansson

## SKÅNE

### I

Skåne du leende solfagra nejd  
med dina bokar och pilar,  
gyllene rågax med vindar i fejd,  
högt uppe dunmolnen ilar

Skåneland, skåneland  
käraste land uti världen,  
till dig äro skåningarna knutna med band  
som hålla på långväga färden.

### II

Du är de yppiga skördarnas land,  
land, där du skåning sett dagen  
Näktergalsången vid Östersjöstrand,  
lockar dig lyssna betagen.

Skåneland, skåneland  
käraste land uti världen,  
till dig äro skåningarna knutna med band  
som hålla på långväga färden.

## Lili Marlen

### I

Klar liksom en stjärna  
vid kasernens dörr  
lyste en lanterna  
Den finns där nu som förr  
På trottoarens nötta sten  
Jag mötte Dej i lyktans sken  
som förr Lili Marlen

### II

Tätt intill varandra  
stad vi hand i hand  
Ingen kunde klandra  
jag stal en kyss ibland  
Vad gjorde det att vinden ven  
Vi stod i lyktans trygga sken  
Vi två Lili Marlen

### III

Nu ropar vakten  
kom in ty tapto går  
Du hörde nog på vakten  
jag inte dröja får  
Men det är svårt att ej bli sen  
när i min famn vid lyktans sken  
Du är Lili Marlen

### IV

För mitt öga står Du  
Dina läppar ler  
all min längtan får Du  
i drömmen jag Dig ser  
så som Du stod i lyktans sken  
en avskedsstund då vinden ven  
Farväl Lili Marlen

Viggo Hansson  
14/2 1942